

Леле, посрещни ни, ой пуста бабо :
 Армаганъ ти носимъ.

Мори, я погледай, стара ле бабо,
 Какъвъ месецъ грѣе ;
 Хайде, я послушай, ой жална бабо,
 Какъвъ бухълъ буха !

Леле, погледни го, тжжна ле бабо,
 Що в'уста си носи —
 Мори, коса руса, ой стара бабо,
 Коса Суженова . . .

Хайде, твоя Сужень, пуста ле бабо,
 Куршумъ го прониза ;
 Леле, той остави, ой жална бабо,
 Армаганъ за майка :

Хайде, тазъ кошуля, тжжна ле бабо,
 Кървава хайдушка,
 Мори, що си везла, ой жална бабо,
 За пусто в'нчило !

Кочо Г. Молеровъ

XII.

Стойна пострумка

(Изъ поема „Стойна пострумка“)

Та още ли си, скитниче морень, в'Пирина,
 В'чудното цвѣте на тая тиха долина ?
 Постой, послушай, гора съсъ в'гъръ какъ дума,
 И бързай, странникъ, да слѣзешъ долу в'Поструме.